

ਦ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

v.

ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਉਂ ਅਤੇ ਹੋਰ
, - ਆਰ ਸਪੋਂਡੈਂਟਸ।

1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 375

ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ —ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 311— ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ 1955 ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ
ਆਦੇਸ਼-ਕੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—
ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ (V of 1861)—ਸੈਕਸ਼ਨ 35—ਕੀ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ— ਕਿਸੇ 24th
ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ (1) ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰੈੱਕ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(2) ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 16.38 ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ;

(3) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਅਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਇੱਕਲੇ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(4) ਈ ¹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੂਰੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ। ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਵਕ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇੱਕ ਅਵੱਗਿਆ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮਾਪ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਰਵੱਈਆ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਚ.ਐਸ.ਗੁਜਰਾਲ

ਐਸ.ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ,

ਆਰਡਰ

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ, ਇਹ ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਸ਼ਿ ਮਿਸਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਤੱਥ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਡੀ.ਐਸ.ਟੈਂਟ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1951 ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ.ਟੀ. 'ਗੁੜਗਾਓਂ ਅਤੇ 'ਤੇ

3 ਦਸੰਬਰ, 19-1 ਤੋਂ ਕਰਨਾਕ ਉੱਥੋਂ ਉਹ 1' ਗਿਆ 'ਨਿੰਗ ਸਕੂਲ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੈਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰੰਤ ਸਰਨ ਦਾਸ ਦੇ ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗੁੜਗਾਓਂ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੰਦੇਸ਼ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Joti Parshad v. The Superintendent of Police, Gurgaon, and others
Khosla, J.

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਅੜੀਅਲ ਅਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਵੇਸਲਾ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਆਚਰਣ ਬਹੁਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਖਿਪ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਰਸਮੀਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮ ਸਨ, ਇੱਕ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ। ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਉਸਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ®! ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਰਵੱਈਏ 'ਤੇ. ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ-

Joti
Parshad
v.
The Superin-
tendent of
Police,
Gurgaon,
and others

'ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਉਹ ਨੁਕਤੇ ਬਣਾਏ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੁਆਰਾ

Khosla, J.

ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਤੱਤ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ per

ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਓਬ-

ਰਚਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ

ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਜੋ PR ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ

16.25(1)।”

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ -
ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ:-

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ 'ਪੌਪ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ' ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਹ ਦਫਤਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੀ: - ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰੀਟੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਲ ਧਾਰਾ 311 (1) ਦੇ ਪੂਰਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗੁੜਗਾਉਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਉਂ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

Joti
Parshad
v.
The Superin-
tendent of
Police,
Gurgaon,
and others

Khosla, J.

ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਬੁਰਾ ਸੀ।

- (3) ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀ. , ਧਾਰਾ 311(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ।
- (4) ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।
- (5) ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ । ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (6) ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ¹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਜ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।
- (7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ 1861 ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।
- (8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 16.38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਲੜੀਵਾਰ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ।

Joti
Parshad
v.
The Superin-
tendent of
Police,

ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਜੇ. ਪੁਲਿਸ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ

ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 12.1. ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਲ. ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ 18 ਮਈ, 1945 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 571 ਦੀ ਕਾਪੀ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ। ਗਜ਼ਟ: 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਕੇ ਪੀਸੀ ਦੇ ਏ ਆਈਸੈਂਟ ਸਬ-2 ਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 13 ਓ' ਟੇਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਜੂਆਂ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨੰਬੀ *0' ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁਕਮ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਓਆਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਗੁਰਾਓਂ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੜਗਾਓਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

Joti Parshad v. The Superintendent of Police, Gurgaon, and others
Khosla, J.

ਆਰ.ਕੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਗੁੜਗਾਓਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਬਲ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 19) 3 ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਰ ਨੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰੂਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਟਾਈ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ iiiim ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ। ਟਿਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਡੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰਿਮ ਗੜਬੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਅਲਰਿਟੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਡਿਸਮਿਸ਼ਲ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ! ਵੱਡੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, Id ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਅੱਤਲ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਸਲ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਰੂਲ 16.10 ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ RN ਮਾਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1951, RO ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਨਿਯਮ 16.10 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 16.21(2) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ

Joti
Parshad
v.
The Superin-
tendent of
Police,
Gurgaon,
and others

ਉਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Khosla, J.

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ 5 ਵੇਂ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ 7 ਵੇਂ ਅਤੇ 8 ਵੇਂ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਾਂਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ 2 ਜਾਂ 3 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 16.38 ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੈਂ 6 ਵੇਂ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

Joti Parshad v. The Superintendent of Police, Gurgaon, and others
Khosla, J.

ਜਿਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਈ.ਡੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤਰਜੀਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਐਸ.ਪੀ., ਗੁੜਗਾਓਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਸਜ਼ਾਵਟ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਦੋਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 16.25 ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ" ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਅਫਸੋਸਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਜੇਤੀ
ਪਰਸ਼ਾਦ
ਵਿ.
ਸੁਪਰਿਨ -
ਦਾ ਰੁਝਾਨ
ਪੁਲਿਸ,

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ।

ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਵੱਗਿਆ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੌਂਪਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ

ਜਨਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਡਿਕਟਾ ਟਾਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਰਸਤਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਵਿਕਟਿਮਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦੇ ਚੈਰੀਬਡਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਹੱਦਾਂ ਬਰਾਬਰ ਅਣ-ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ - * ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ

⁴ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਇੱਕ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਅਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

Joti
Parshad
v.
The Superin-
tendent of
Police,
Gurgaon
and others

Khosla, J.

ਆਮ ਵਿੱਲ ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਕੈਡੀਲੋਜ਼ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਗੰਭੀਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮਾਤਹਿਤ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ -
ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਤਮ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਵਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇੱਕ ਅਵੱਗਿਆ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮਾਪ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੂਰਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਰਵੱਈਆ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਣਸੁਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਘ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੋ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਘੋਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ,

Joti
Parshad
v.
The Superin-
tendent of
Police,
Gurgaon
and others

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ----- ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਆਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਖੋਸਲਾਜ ਜੇ ਜੱਜ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਘੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਖ਼ਰਾਬੀ ਕਾਰਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਕਸਦ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 311 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ

ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਾਰਡਰ-ਲਾਈਨ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਸੀ। ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ।

Joti Parshad v. The Superintendent of Police, Gurgaon, and others
Khosla, J.

ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਸਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਤੁਕੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ